Sázavská pecka

VZOR VZOR VZOR VZOR

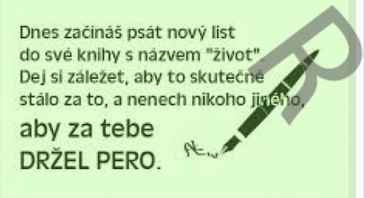

Dnes začínáš psát nový list
do své knihy s názvem "život".
Dej si záležet, aby to skutečně
stálo za to, a nenech nikoho jiného,
aby za tebe
DRŽEL PERO.

Po dvou měsících je zde další číslo Sázavské pecky. Stalo se toho hodně a naši redaktoři mnohé zaznamenali.
Samozřejmě že předvánoční čas nabízí mnohá rozjímaní a zastavení se nad vánočními zvyky a tradicemi. Dočtete se ale i o mnohých zajímavostech, rekordech a bizarnostech přírody. Nebudou chybět zamyšlení nad lidským konáním, ani muzikantské okénko.

autor článku:
KLÁRA SPÁČILOVÁ

Donald a Hillary

Donald a Hillary, to jsou jména, která v posledních měsících zněla světem. Snad žádná jiná dvojice kandidátů na prezidenta USA tak nerozdělila mínění světa a samozřejmě (a to nejvíce) občanů Spojených států amerických. Do prezidentského boje se vrhl známý miliardář, bez zkušeností z politického a úřednického života - Donald Trump. A jeho pravý opak, žena také známá, ale zkušená, obratná, znalá diplomacie, navíc manželka předposledního prezidenta USA - Hillary Clintonová.
Donald Trump po celou kampaň pobuřoval i okouzloval lid ve Státech svojí drzostí vůči všemu a všem, dokonce se provalil i skandál s jeho sprostými výroky o ženách. Sliboval to, co lidé chtěli slyšet a někteří uvěřili ... Hillary Clintonová také uměla bojovat, měla však svoji profesní minulost mírně poškozenou skandály s emaily a u části občanů byla neoblíbená. Byla však ve svém vystupování realistická, přímočará, slušná a slibovala to, co snad i mohla splnit.
Kdo nakonec usedne za několik dnů v prezidentském křesle, víme ...
A co těch asi stotisíc hlasů, které měla Hillary navíc ?

foto: Kandidáti USA

foto: výsledek voleb USA

autor článku:
ŠIMON VANĚK
třída SEPTIMA

„Kam ste sakra dali tu míchačku?!“

foto: www.ceskadivadla.cz

Ve čtvrtek 24. 11. jsme jeli místo školy na tvořivo-divadelní prohlídku do Stavovského divadla v Praze. Jela celá naše třída. Užili jsme si, doufám všichni, mnoho legrace. Když jsme dorazili do divadla, přivítala nás moc milá, sympatická paní, která, jak se ukázalo, byla i velmi šikovná. V celém divadle, kromě nás, zatím nebyl nikdo z veřejnosti, protože bylo teprve dopoledne. Bylo nezvyklé procházet úplně prázdnými chodbami, jindy lidmi zaplněného divadla.
Nejprve jsme si šli sednout na sedadla v nejvyšším patře, odkud jsme mohli vidět, jak technici připravují scénu na zkoušku představení Spalovače mrtvol.
Paní nám říkala mnoho zajímavostí o celé budově. Dozvěděli jsme se například o tlusté kovové oponě, která by byla vysunuta v případě požáru v hledišti. Diváci by prý měli ještě 44 minut na opuštění divadla, poté by opona prohořela. V divadle může vystupovat i živý kůň, díky přístupu z ulice rovnou na podium.
V postranních lóžích jsou umístěna zrcadla, abyste se nemuseli vyklánět, chtěli-li byste vidět, kdo s kým a jak oblečen přišel. Návštěva divadla je totiž i společenskou akcí.
Měli jsme i možnost prohlédnout si jeviště zblízka, ale jen na chvíli, technici nemají rádi, když je někdo okukuje. (Když jsme byli nahoře, tak si nás nevšimli.) Procházeli jsme si divadlo i v podzemí a viděli jsme jeviště zespoda. Prohlédli jsme si i vozíky, na kterých jsou naskládané kulisy a rekvizity k jednotlivým představením.
Možná nejvíce se mi na celé návštěvě líbily aktivity ve zkušebně herců. Zkušebna herců vypadala jako tělocvična s výjimkou toho, že jsem nikde neviděla koše, branky nebo jiné cvičební pomůcky. Po krátké svačinové pauze jsme si stoupli do kruhu a začali jsme vyjmenovávat zaměstnance divadel: herce, scénografy, výtvarníky, maskéry, techniky, zvukaře, inspicienty…a mnohem více. Pak jsme si chvíli povídali o hercích a jejich práci. Každá role má nějaký charakter, vyjadřuje náladu a emoce. Do kroužku jsme postupně zdravili svého souseda nějakým způsobem, který jsme si vymysleli…např.: uklonit se a říci něco zdvořilého, (otráveně se zatvářit) + „čau“, podat ruku, praštit do zad, plácnout si. Měli jsme mnoho možností a záleželo jen na naší fantazii. Pro další aktivitu jsme si naproti v kruhu měli najít dvojici, se kterou potom naráz přejdeme kruh, každý nějakou specifickou chůzí. Když jsme zvládli chůzi i emoce, měli jsme si vybrat jednu z hromady pokrývek hlavy, ta nám pomůže najít nápad kým se staneme. Úkolem naším bylo vymyslet kdo jsme, jakou máme náladu a navíc ještě větu, kterou proneseme. Na kraji zkušebny stály napevno přidělané dveře, ale samotné bez stěny. Těmi jsme měli projít, naší chůzí, náladou, pronést větu a zastavit se v pozici. Byla velká legrace sledovat ostatní, jak ztvárnili nafrněné princezny, zfetované šamany, smutné vdovy, zkušené farmáře nebo dělníky. Jeden spolužák prošel dveřmi naštvaný, s bezpečnostní helmou na stavbu a prohlásil: „Kam ste sakra dali tu míchačku?!“ Také jsme si zkusili práci scénografa, technika, nebo návrháře, podle toho, co jsme si vybrali. Bylo hezké spolupracovat s celou třídou a hrát zábavné hry.
Moc se mi celá návštěva divadla líbila!

autor článku:
BERENIKA VESELÁ
třída TER B

Superúplněk

foto: Superúplněk

Dne 14. listopadu v 14:52 vyšel po 68 letech ,,superúplněk". Co to vlastně znamená? Měsíc v úplňku je blíže k Zemi, což znamená, že ho vidíme větší. Superúplněk byl naposledy v roce 1948. Další bude až v roce 2034. Možná jste si všimli, že Měsíc je blíž, ale také že noc byla jasnější, to proto, že se od Měsíce odráželo sluneční světlo. Měsíc byl vzdálený 356 509 kilometrů od naší planety, normální střední vzdálenost je 384 400 kilometrů. Na někoho to nemuselo nijak působit, ale někomu to mohlo pěkně zavařit den, mohla vás bolet hlava, mohlo vám být špatně,... Takže jestli vám v pondělí bylo špatně a druhý den jste byli zase v pohodě, mohl to mít na svědomí superúplněk. Já si popravdě myslela, že ho nějak lépe uvidím, nebo že to bude více velkolepé, ale z mého balkonu byl vidět jako normální úplněk. Tak nevím no... Třeba bude příště lépe vidět.

foto: ,,Superúplněk"

Dodatek: Mnozí lidé na sociálních sítích si z toho udělali srandu a udělali si krásný ,,tortilla superúplněk" (viz foto 2).

Tak v roce 2034 zase na viděnou superúplňku!

autor článku:
JOHANA KOTKOVÁ
třída Kvarta A

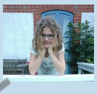

Soudkyně Barbara

foto: soudkyně

"Kolik si jí dal, že mě takhle uráží a ponižuje takovejma otázkama? Všechny si tady podplatil!" Člověku až tuhne krev v žilách, při hádce rozvedených manželů, k tomu mu hraje dramatická hudba a aktéři předváděné hádky snaží tvářit uraženě. Zároveň člověka napadají otázky jako: kde sbírají herce, kdo píše scénář, nebo kde se učila maskérka a odkud vzala zalíbení v tolika lesku...?
Ano, je řeč o prakticky nejúspěšnějším pořadu televize Barrandov, Soudkyně Barbara. Nesmlouvavá, neomylná a spravedlivá, tak tvůrci seriál popisují. Pokud jste o něm ještě neslyšeli, jeho obsahem jsou reálné příběhy, které by měly divákům prostřednictvím herců dát možnost nakouknout do soudní síně.
Bohužel je to ale úplně naopak. Pořad se vymyká skutečnosti od kulis až po rychlost vyřešení a trvání celého procesu. Obžalovaný a žalobce na sebe hystericky ječí a používají slovník dlaždiče a do toho soudkyně doslova sem a tam hází pořádkové pokuty. No prostě hrůza. To ještě ani nemluvím o některých řekněme podivných hereckých výkonech a scénáři. Ten je snad podle mě ze všeho nejhorší. Podobný skvost se ukazuje i na slovenských obrazovkách s názvem Súdná sieň. Naše Barbara je jeho Česká verze a natáčí se ve stejných kulisách v Bratislavě. Soudkyně Barbara, je takový ten pořad, u kterého žasnu s otevřenou pusou, že to někdo může brát vážně, jak to někdo může pravidelně sledovat, nebo v tom dokonce hrát. Ale přesto mě jakýmsi zvláštním způsobem nutí jen zírat.
Doporučuji tento pořad, když potřebujete vymýt mozek a z reality skočit do absurdity.

autor článku:
JOSEFÍNA ANNA
TOPOLOVÁ
třída SEXTA A

Vánoční zvyky ve světě

Vánoční zvyky dokážou příjemně zpestřit Vánoce. Pokud ale ty tradični zvyky, jako je házení střevícem nebo krájení jablka, opakujete každý rok, je možné, že vás omrzí. Pojďme si představit nějaké zvyky, které dělají v jiných zemích.
Například v Portugalsku, aby měli štestí, tak při štedrovečerní večeři prostírají i pro duchy zesnulých. Ti nad nimi prý pak podrží ochranou ruku.
V Norsku zase poctivě zamykají košťata do sklepů nebo tmavých místností. Každý přece ví, že koště může být dopravní prostředek zlých duchů a čarodějnic. Pokud si tedy chcete užít klidný večer, je lepší ho někam zamknout.
V Austrálii, kde teploty v zimě šplhají až ke 30 stupňům Celsia, vyrážejí surfaři, oblečení jako santové do vln.
Ve Venezuele jezdí obyvatelé města Caracas do kostela na kolečkových bruslí. Při cestě odpalují různé ohňostroje a je to opravdu veliká podívaná.
Na Ukrajině lidé zdobí Vánoční stromeček pavučinami. Prý kdysi žila žena, která byla velmi chudá. Ale aby udělala radost dětem, tak ozdobila stromeček pavučinami. Když ráno na pavučiny posvítilo slunce, tak se prý proměnili ve stříbro. Lidé proto věří, že pavučiny na stromečku přinášejí štestí.
Estonci a Finové si myslí, že ve všech saunách žijí dobří vánoční skřitci. Proto na Štědrý den vyrážejí na hodinu do saun, kde odpočívají a nabírají síly, které přes rok ztratili. Ve skandinávských zemí mají místo Ježíška a Santa Clause malého rošťáckého skřítka. Děti mu nechávají u stromečku ovesnou kaši nebo rýžový pudink, aby na ně byl skřítek hodný a dal jim co nejvíce dárků. Věří, že pokud by na to zapomněli, skřítek by se mohl urazit a všechny jejich dárky si nechat pro sebe.

foto: vánoce

autor článku:
TEREZA MARIANOVÁ
třída TER A

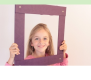

Pohádky vlastně nejsou pohádky

Spoustu lidí zná Disney. Jejich verze pohádek pro malé děti s vždy dobrým koncem, ale asi moc lidí nezná originální verze pohádek. Originální verze napsané autory jako Charles Perrault, Giambattista Basile, Bratři Grimmové, atd. jsou mnohem krutější, krvavější a smutnější.
Sepsala jen ty nejznámější pohádky, které známe hlavně od Disney, ale které také mají tu originální verzi.

Popelka
Disney verze: Popelka a její 2 nevlastní sestry jsou pozvané na princův bál, na kterém by si měl najít nevěstu. Popelka ale dostane těsně před odjezdem od macechy a sester spoustu práce, takže nebude moc na bál jet. Potom ji navštíví víla kmotřička. Díky ní se dostane na bál. Bohužel kouzlo kmotřičky funguje jen do půlnoci, a tak když odbila půlnoc, Popelka utekla. Na schodech zakopla a spadl jí střevíc. Princ ji potom šel hledat, a když ji našel, vzal si ji za ženu.
Originální verze: Matka nechce přiznat prohru tak lehce, a tak donutí své vlastní dcery si uříznout palec, aby jim sednul střevíc. Ten jim stejně nesedne, a tak se stane královnou Popelka. Na svatbě sestrám ještě holubi vyklovají oči.

Locika
Disney verze: Locika je holka s krásnými, dlouhými a bloďatými vlasy, uvězněná na věži. Jednoho dne potká zločince, s kterým zažije spoustu zábavy.
Originální verze: Když za Locikou (Rapunzel) vyleze poněkolikáté její princ, uvidí, že tam je i její matka. Ta ho shodí dolů a tím pádem princ oslepne. Potom chodí po lesích a nic nevidí. Když jednou zase uslyší Rapunzelin zpěv, vyleze zpátky za ní nahoru, najde jí s 2 dětmi a ještě k tomu mu její kouzelné slzy vrátí zpátky zrak.

autor článku:
KRISTÝNA SPURNÁ
třída SEK B

VZOR VZOR VZOR www.schoolpressclub.com

Metal (genre of music) in general and proving that some people are wrong about it.

I pretty sure that most of the people here don't listen to this kind of music. Let me first tell you about this type of Music in general. This genre of music is believed to be created by the band called **Black Sabbath** from England. They began a new type of music, some say it came by it self, some say it was developed from **Rock** music, which called **Heavy Metal**. And from that time, Metal was developing more and more into a lot of **Metal Subgenres**. These are just a couple of them: **Death Metal, Black Metal, Thrash Metal, Nu Metal, Power Metal, Symphonic Metal, Folk Metal**... and so on. The fans of this kind of music are called **MetalHeads**. And now the proves, that some criticisms of the Metal NonLikers or even Haters, are wrong:

1) " *It is all just screaming and vomiting into the mice. You can't even understand what are they saying*" Alright. I want to hear you try. And screams, grouwls and gunds are used in just couple of the Subegenres of Metal. So it's not all just screaming and absolutely not vomiting.

2) "*It takes no talent*" It takes a hell lot of talnet. Guitar players in Metal use the most difficult techniques like: **Sweep picking, Pinched Harmonics, Taping, Whammybar Tricks** and so on. Drummers use: **Double Bass**, that's using two kicks at the time. And vocalists are training their whole lives for singing in almost all posible ways. And most of all, ***Metal musicians write their own songs!*** Have you ever see that doing by Pop? I don't think so.

3) "*It's to violent*" Maybe your listenig to the wrong band for the begining. And mostly that's what's metal mostly about. To release all the anger and stress. That's also why the Metaheads made up something called **Moshing** which is moving with yourself in a pretty rough way.

4) "*It's all about Satan*"Oh so now you understand it?There's hundreds of **Christian Metal bands**.There's even a **Christian Metal Subgenre**.There are Satanistic bands, but just for ther show.Metal doesn't always mean Satan.

autor článku:
BRAM SLOOTEN
třída SEXTA A

□ a letter to someone i knew □

I'm only writing this crappy letter to you because I'm out of ideas and my mind keeps rewinding to the sweetness of your perfume when you walked passed me with your head at a slight turn.

I know that you'd flip your hair with pride if you knew I was writing this, I know you'd send me a wink and cheeky smile while glaring directly at me. I know for a fact that secretly you'd be mad that I haven't stopped thinking about that one girl that I met during summer and stared at the towers built by oh-so-close to ancient heroes. I also know that layering that feeling would be thin yet pure happiness. That bitter; I knew you'd never forget me.

But how hard even is it to forget a thought that makes the barrier to your heart. The dream that was completed but ended up just being a nightmare shrugging and saying; I was just wearing Dream's shoes to try it out. How hard it can be to forget the thing you loved yet hate so much.
And that's why I'm here, who knows what this is, one thousanth of a small part of the million more letters I'm about to write?
The letters that will give me soothing dreams yet restless thoughts when my eyes shoot open in the morning.
I'm here to smile at my mistakes and laugh at the lies.

I'm here to be honest with you and tell you that I knew.

I knew that every time you said you were fine you actually weren't, I know that deep down you might have been shattering glass.
But I pushed it aside, because you taught me that I had to be selfish sometimes.

I knew every time the opposite of truth rolled down your tongue that it was indeed that fattest lie. I knew, but I never mentioned it because I thought that sometimes everything is better off when I'm quiet. When my words are gone somewhere, whistling and complaining with the southern winds.

And I knew that every time you said you cared you were just high and didn't even think twice.
And I loved hearing those lies and formulating them into truths with long arguments in my head.
Maybe she is fine. Maybe she's not lying. Maybe she means it.

But I'm closing my eyes now and telling you that this time there won't be a tear clearing its path down my cheek, this time I'll just shut down everything and think, maybe clearly for the first time without your silhouette popping into mind.

autor článku:
CHLOE WINKEL
třída TER A

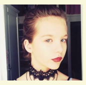

Baba Vanga

foto: clock wallpaper

A blind Bulgarian mystic, herbalist, clairvoyant and believed to be possessed by paranormal abilities, Baba Vanga was born in 1911 as a child with health problems and wasn't given a name because there was a big risk of her not surviving. But when the baby first cried out, a midwife ran into the streets asking strangers for a name, and a stranger proposed Vangelia. When she was older she was considered quite smart for her age. During WWI her mother passed away and her father was conscripted into war, so neighbors were left to take care of her. And at that time her talent started to show while she was playing "healing" with her friends. Once a tornado occurred and lifted her up into the air. After days of search she was found in a nearby field with sand and dust in her eyes. She felt so much pain that she couldn't even open her eyes. Her family was poor so they could not afford a good operation. Shortly afterwards, she lost her eyesight. In 1925 she went to the school for blind where she learned how to read Braille, work, knit, cook and clean. Her father got remarried and when her stepmother died she was left to take care of her younger siblings. During WWII people visited her wanting to get a hint about their family or friends because stories of her seeing the future and spirits were quickly spreading. A series of important people and politicians visited her like Boris III, Leonid Brezhnev, and Sergey Medvedev... It is believed that she predicted the break-up of the Soviet Union, the Chernobyl disaster, sinking of the Russian submarine Kursk and Stalin's death. But she also had false predictions. She predicted that the 1994 FIFA World Cup Final would have two teams starting with "B". But it ended up being Brazil and Italy. She also predicted that WWIII would start in 2010 and would end in 2014. Her prophecies may seem strange but they might be true.

Prophecies: **2014 to 2016**- Most people will suffer skin cancer and other skin diseases, **2018 to 2023**- China becomes a world power, 2033 to 2025- Polar ice melts, **2046 to 2070**- Any bodies (organs) can be manufactured, 2088 to 2167-A new disease, aging for a few seconds **2170 to 2256**- A colony on Mars becomes a nuclear power, **2262 to 2304**- Planets gradually change planetary orbit.

autor článku:
MARGARITA
STROKACH
třída TER A

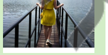

VZOR VZOR VZOR VZOR www.schoolnewsclub.com

Největší MILSIM airsoftvá akce všech dob

Wargame 9 je největší MILSIM airsoftvá akce všech dob.

Airsoft je vlastně taková hra na vojáky s velice věrohodnými replikami zbraní, plynovými, elektrickými, které střílí dávkou a nebo také snopečky, které střílí asi jako nejlepší zbraň, elektrika. Nejedná se o známější paintball, střílí se plastovými kuličkami o průměru 6mm.

Zde se používaly tanky a mnoho airsoftových granátů a dýmovnic. Tato akce se konala od 23. září do 24. září v Rusku. Akce byla sponzorována Ruskou armádou, která dodala všechny tanky a transportéry do hry. MILSIM znamená military simulation neboli vojenská simulace, většinou jsou to hry se skutečným cílem - v tomto případě byl cíl hry zajmout nebo zabít vrchního velitele druhého týmu. Modří i žlutí měli pod sebou ještě menší teamy obvykle s osmi hráči. Sem se dostanou jen ti nejlepší z nejlepších. Proto zde hrálo jen něco málo okolo dvou a půl tisíce lidí. Možná se to zdá hodně, ale na to, že Airsoft hraje několik milionů lidí, tak je to málo. Akce začínala v osm hodin ráno na cvičišti ruské armády. Po přivítání a zopakování pravidel a cíle hry, začaly tanky a transportéry rozvážet hráče po celé mapě, naneštěstí den předtím hodně pršelo, tak byly všechny cesty rozbahněné. A tak nemálo hráčů se vykoupalo v blátě. Když byli všichni na místech, hra započala, oba týmy postupně postupovaly kupředu do dalších táborů s názvy měst Ameriky. Často se střetávaly klidně i v hodinových přestřelkách, ale modrý tým nad žlutým pořád vedl. Potom ale přišel čas respawnu, který byl jednou za čtyři hodiny, a žlutí vrátili úder a zatlačili modré zpět o několik táborů. Protože byl už večer, tak se hra přerušila a dohrávala se příští den. Opět se začínalo v osm hodin, ale končilo se v pět večer. Takže nikdo na nic nečekal a vrhl se do boje - střela nestřela. A modří zase postupovali kupředu, protože jiné teamy zastavily žluté u jejich tábora a úspěšně je tam držely nejen díky vynikajícímu odstřelovači ***NOVRITSCH*** ovi, který celou akci zdokumentoval. Videa z akce naleznete na youtoubu na kanále ***NOVRITSCH*** . K výhře měl nejblíže modrý tým konkrétně ***REDWOLF*** team se členem ***NOVRITSCH*** em, který na poslední chvíli "zastřelil" hlavního velitele. Nakonec se ukázalo, že to nebyl velitel, ale jakýsi voják, který si oblékl jeho uniformu, takže nikdo nevyhrál, ale všichni si to náramně užili.

foto: tank

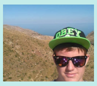

autor článku:
JIRKA PAPOUŠEK
třída SEXTA

Svatý Mikuláš

Nedávno bylo 5. prosince a já jsem se rozhodl, že zjistím, jak vlastně vznikla tradice se svatým Mikulášem. Svatý Mikuláš má svátek 6. prosince, ale obvykle se to oslavuje 5. prosince v podvečer, kdy se také rozdávají dárky dětem. Svatý Mikuláš vlastně nikdy nebyl oficiálně prohlášen za svatého, jeho uctívání se prostě stalo součástí víry širokých vrstev a zvolna se šířila, k její největší expanzi dochází od 8. století v Rusku, jehož je patronem.

Svatý Mikuláš byl biskup. Narodil se kolem roku 280 v Myře v Lykii. Přesné datum jeho úmrtí není známo. Uvádí se, že zemřel 6. prosince mezi roky 345/352 v Myře (v dnešním Turecku). Už za svého života byl velmi oblíbený, velmi štědrý k potřebným a bránil a zachraňoval nespravedlivě obviněné.

Podoba Mikuláše, který 5. prosince obdarovává děti se vyvinula podle postavy biskupa Mikuláše. Mikuláš bývá oblečen v červeném plášti (někdy i v bílém), na hlavě mývá biskupskou mitru a v ruce biskupskou berlu. Typické jsou pro něj i dlouhé bílé vousy.

V Česku se tradice se svatým Mikulášem slaví 5. prosince, kdy Mikuláš chodí v podvečer s andělem a čertem. Anděl pomáhá Mikuláši rozdávat dárky a čert podle tradice má vystrašit zlobivé děti. Nerozdávají se moc cenné dárky, rozdávají se jen nějaké pamlsky nebo malé dárky pro radost

.

Nakonec jsem se rozhodl, že sem přidám tři básničky, které se říkají na Mikuláše. A vás prosím, abyste si vzali tužku nebo něco, co píše a udělali čárku do toho řádku k básničce, která se vám nejvíc líbí.

Básničky:

1. Kde se vzal, tu se vzal, Mikuláš pod okny stál. V ruce velkou berličku, na hlavě měl čepičku.
Z bílých vousů teplý šál, takhle, děti, vypadal!
2. Mikuláš ztratil plášť, Mikuláška sukni, hledali, nenašli, byli oba smutní.
3. Mikuláši, Mikuláši, neber sebou čerty radši, vezmi sebou anděly, ti nám něco nadělí. Čert nosí pytel a metlu, myslí si, že se ho leknu. Dělá na mě bububu a já se ho bát nebudu.

1. Básnička

2. Básnička

3. Básnička

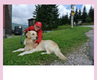

autor článku:
MARTIN LUKEŠ
třída SEK A

Jak vznikly koledy aneb koledy ve středověku

Vánoční koledy jsou jedny z prastarých zvyků, které naši předci předávali dál a dál, z pokolení na pokolení, ale jak dostaly svůj název?

Koleda z lat. Calendae (den zimního slunovratu). Koleda je píseň, která se zpívala během křesťanských svátků. Tradiční koledy mají silnou melodii, založenou na sborových vzorech. Nejdříve je zpívali na den zimního slunovratu, poté na každý křesťanský svátek. Koledníci chodili do jednotlivých domů, kde přáli štěstí. Pak se začalo koledovat jenom na vánoční dobu a později i během adventu. Koledy se předávaly ústně, potom i písemně. Nejstarší záznamy koled pocházejí z 12. století a jejich původ můžeme najít v jednotlivých gregoriánských zpěvech. Najdeme je v rukopise v knihovně pražské metropolitní kapituly u sv. Víta. Podle legendy autorem první koledy byl mnich František z Assisi, později svatý. Je známý tím, že byl první, u koho se objevila stigmata. Jsou to rány na těle, kdy Ježíši Kristu byly způsobeny během ukřižování. Obvykle koledy zpívaly děti. Obcházely jednotlivé domy a ulice a koledovaly. Zejména koledovaly o výslužku, jídlo nebo pití. Tento zvyk se zachoval i dodnes, například v některých vesnicích. Později se koledy staly označením pro vánoční píseň s náboženským obsahem. Takže na vánoční dobu (zejména na Štědrý den) se koledy zpívaly i v církvi. Koledy ve středověku šířili potulní žáci.

Jeden z nejznámějších (ale už barokních) skladatelů byl Adam Václav Michna z Otradovic. Napsal koledu „Narodil se Kristus pán“, která později zlidověla.

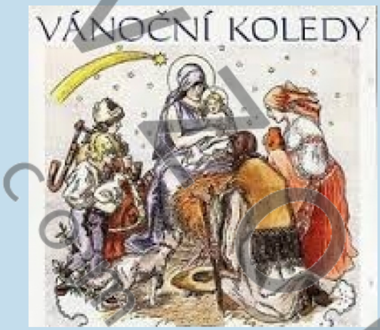

autor článku:
ANNA RAFIKOVÁ
třída TER A

VZOR VZOR VZOR www.schoolpressclub.com

Tajemní alchymisté

Co vás jako první napadne, když se řekne alchymista? Že by Nicolas Flamel z Harryho Pottera, který se pídil po objeveni kamene mudrců? Nebyl jediný. O tajemství něčeho, co dokáže proměnit cokoliv ve zlato, se zajímali i alchymisté ve středověku. Dříve si lidé myseli, že svět se skládá z síry, rtuti a soli. Tyto prvky měly znázorňovat duši, tělo a duch. Alchymie je věda odvozená od přírodní filozofie, což je věda, která se zabývá hledáním počátku. Alchymisti se nejčastěji zabývali objevování věcí jako je elixír života, kámen mudrců, výroba zlata a nebo například sestrojení Golema - homunkula. Alchymisté byli většinou podvodníci, kteří klamali krále a bohaté šlechtice, u kterých pobývali. Mezi nejznámější achymisty patřil třeba Edvard Kelley, který žil v letech 1555 - 1597. V roce 1598 vstoupil do učení k Johanovi Dee, kterému řekl, že rozmlouvá s anděly, a Dee mu to uvěřil a učinil z něj svého společníka. Mezi známé alchymisty také patří skutečný Nicolas Flamel, který opravdu žil v 14. století. Byl to francouzský notář, písař a obchodník s rukopisy. Byl to také donátor, což je člověk, který podporuje úmění. Víte, že slovo alchymie je odvozené z arabštiny? Alchymie (arabsky al-kimijá) je obor lidského poznání, který měl jisté prvky z několika nynějších vědních oborů (fyzika, chemie, medicína) i z dalších oblastí (astrologie, magie).

autor článku:
ZUZANA VLČKOVÁ
třída TER B

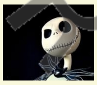

Riskovat vždycky nemusíme

Myslím, že každý má v životě nějaké komplikace. Třeba já musím nosit brýle a pořád se mi zrak bude zhoršovat... no jo no geny, ale to není tak závažné jako je třeba těhotenství v osmnácti letech.
Ano, znám mladý pár, který bude mít malinkaté miminko. Někoho to sice hodně zaskočí, upřímně mě trochu taky, ale ne až tak moc. Nevím, jestli je to tím, že jsem jiná generace, nebo něčím jiným, ale proč to brát tak negativně, když to není tak úplně ztracený případ. Té holce je sice teprve osmnáct let, ale už se umí starat o děti, domácnost atd. A ten kluk to sice úplně všechno nezvládá, ale já věřím, že rychle dospěje a že se vše naučí, neříkám, že je nějaký neschopný, ale každý má své mouchy. Samozřejmě, že oba jsou dobří, hodní a milí lidé. Už si hledají nový byt a všechno potřebné k žití a mají se moc rádi. Doufají, že spolu dlouho vydrží a že budou spolu šťastní.
No jo, ale potom jsou tady jiné případy. Buď že kluk holku opustí a holčina na to všechno zůstane sama a to myslím, že není vůbec dobré pro nikoho ani pro dítě, ani pro holčinu. Také se může stát, že mladí rodiče nebudou mít tolik štěstí a nebudou mít peníze a budou žít ze dne na den se starostmi, jak získat peníze. Nejhorší možnost potom je, že hodně mladí rodiče nebudou dost rozumní a budou zanedbávat výchovu a péči o dítě, což mně přijde jako nejděsnější varianta ze všech.
Ze všech případů vyplývá, že si svůj život nemusíme zbytečně komplikovat.
Vždycky bychom měli sami rozhodnout, kdy budeme mít miminko.
Ochrana je vždycky dobrá, a když na starosti o dítě ještě nemáme, tak riskovat nemusíme.

foto: Cochces.cz

autor článku:
ANTONIE ŠNOBLOVÁ
třída KVINTA B

Vánoce

Vánoce jsou křesťanské svátky narození Ježíše Krista. Jsou to jedny z nejvýznamějších křesťanských svátků.

Adventní období, čtyři neděle před Štědrým dnem, slouží jako příprava na tento svátek. V současnosti se jednotlivé adventní neděle označují také jako železná, bronzová, stříbrná a zlatá. Označení železná neděle je umělé, v lidové tradici se tradovala pouze bronzová, stříbrná a zlatá.

Vánoce také souvisí se Zvěstováním, svátkem Křtu Páně a s Epifanií (zjevení božstva nebo příchod panovníka, uctívaného jako božstvo, do měst své říše, v křesťanství termín Epifanie označuje událost, kdy 3 mágové a pastýři uctívali narozeného Ježíše Krista, nebo také svátek, nazvaný Zjevení Páně).

Tradičně slavnost Narození Páně spadá na 25. prosince, ale v římskokatolické tradici se Vánoce slaví na 24. prosince. První záznamy oslav Vánoc pocházejí ze 4. století z Říma.

K Vánocům patří mnoho tradic jako třeba vánoční stromeček, vánoční dárky, vánoční cukroví a betlémek (jesličky) a jiné.

Hlavně je to čas rodiny, lásky a pokoje.
Já mám osobně Vánoce velice ráda, je to jeden z mých nejoblíbenějších svátků, protože se celá rodina sejdeme a pečeme cukroví a zdobíme stromeček.

autor článku:
MICHAELA
NOVOZÁMSKÁ
třída KVARTA B

Víte, že...?

Víte, že Země váží zhruba asi 6.588.000.000.000.000.000 tun?

Víte, že v oceánech se nachází 200x více zlata, než bylo zatím vytěženo?

Víte, že průměrný člověk usíná do 7 minut?

Víte, že papír není možné přeložit více než 7x

Víte, že měsíce začínající v neděli mají vždy pátek třináctého?

Víte, že nejrychleji se uzdravující část těla je jazyk?

Víte, že 85% rostlin žije v mořích a oceánech?

Víte, že slavíte narozeniny s dalšími dalšími 9 miliony lidmi?

Víte, že padající kokos zabil více lidí než žralok?

Víte, že plameňáci se mohou dožít až 80 let?

Víte, že tarantule dokáží žít až dva a půl roku bez jídla?

Víte, že veškerý hmyz má 6 nohou?

Víte, že vážka žije pouhých 24 hodin?

Víte, že novorozený klokan je vysoký pouze 1cm?

Víte, že kolibřík má jedinečnou schopnost lítat pozadu?

autor článku:
MARTIN ČERNÁK
třída KVARTA

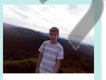

Měsíční kroniky aneb ,,bylo nebylo" v budoucnosti

foto: Anglické obálky pěti knih s výjimkou ,,Hvězdy nad hlavou".

Neboli když je Popelka kyborgem, Červená karkulka v košíku schovává pistoli, Locika je uvězněná v družici a hackuje počítače a Sněhurce trochu hrabe. Knižní série *Měsíční kroniky* od Marissy Meyerové je převyprávěním slavných pohádek, jež se odehrává v budoucnosti, kdy na Měsíci existuje život, všem obyvatelům Země hrozí onemocnění nevyléčitelnou letumózou a královna Měsíce, Levana Blackburnová (v příběhu je v roli závistivé, nepřející macechy a královny), si přeje ovládnout Zemi prostřednictvím svatby, kterou plánuje s císařem Východního Společenství, Kaiem. Knihy jsou celkem čtyři, z toho poslední, *Winter*, vyšla 7. 11. 2016, po spoustě odkladů. Předešlé tři knihy (*Cinder* - převyprávění Popelky, *Scarlet* - převyprávění Červené karkulky, *Cress* - převyprávění Lociky) jí předchází a jsou doplněny dodatkovou novelou *Nejkrásnější*, která vypráví příběh kruté Levany. 27. 1. 2017, pokud nenastane žádné zdržení, by měla vyjít ještě jedna novela s deviti krátkými příběhy, které tuto sérii doplňují (pod názvem *Hvězdy nad hlavou*). Knihy jsou spíše pro dospívající dívky; žánr je fantasy, ale děj obsahuje prvky romantiky, sci-fi a ukazuje náznaky utopie a distopie. Je docela smutné, že tato knižní série není v České republice moc rozšířená, protože opravdu stojí za to. Je chytlavá, má velice zajímavý děj, postavy jsou vtipné a rozhodně si z nich většinu zamilujete. Takže pokud váháte, zda tyto knihy číst - přestaňte a ihned sáhněte po prvním díle: *Cinder*. Ale nečekejte skleněný střevíček, Cinder nosí kovovou (ne)elegantní nožku.

autor článku:
AMÁLIE ADAMOVSKÁ
třída KVARTA A

Anketa oblíbenosti

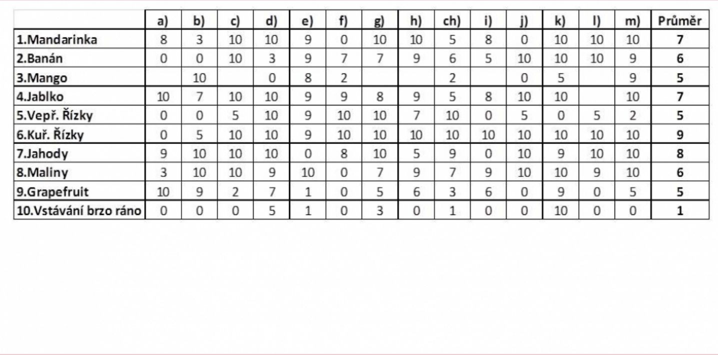

	a)	b)	c)	d)	e)	f)	g)	h)	ch)	i)	j)	k)	l)	m)	Průměr
1.Mandarinka	8	3	10	10	9	0	10	10	5	8	0	10	10	10	**7**
2.Banán	0	0	10	3	9	7	7	9	6	5	10	10	10	9	**6**
3.Mango		10		0	8	2			2		0	5		9	**5**
4.Jablko	10	7	10	10	9	9	8	9	5	8	10	10		10	**7**
5.Vepř. Řízky	0	0	5	10	9	10	10	7	10	0	5	0	5	2	**5**
6.Kuř. Řízky	0	5	10	10	9	10	10	10	10	10	10	10	10	10	**9**
7.Jahody	9	10	10	10	0	8	10	5	9	0	10	9	10	10	**8**
8.Maliny	3	10	10	9	10	0	7	9	7	9	10	10	9	10	**6**
9.Grapefruit	10	9	2	7	1	0	5	6	3	6	0	9	0	5	**5**
10.Vstávání brzo ráno	0	0	0	5	1	0	3	0	1	0	0	10	0	0	**1**

ilustrace: miškovská

Tentokrát píši o něčem jiném než minule. Vymyslela jsem dotazník s různými věcmi. Požádala jsem 14 svých vrstevníků, kteří měli ohodnotit body od jedné do desíti podle toho, jak je mají rádi (10 je nejvíc a 0 je nejmíň) a takhle to dopadlo - podívej se na tabulku nad článkem.

Nikdo se ani nepodivoval, že se najednou ptám na řízky mezi vším tím ovocem. Řízek je řízek a jen si vybíráme, který je lepší. Pokud ovšem nejsme vegetariáni.

Mě nejvíce překvapilo, že u mých vrstevníků je poměrně hodně oblíbený Grapefruit. Já sama grep moc ráda nemám.

Ranní vstávání skoro nikdo rád nemá, i když se vyskytnou případy slavíků, kteří ho skutečně milují.

...A jak jste na tom vy?...

autor článku:
KATEŘINA MIŠKOVSKÁ
třída SEK B

5 nejpodivnějších zvířat na světě

Chtěla bych vám představit 5 nejpodivnějších zvířat na světě

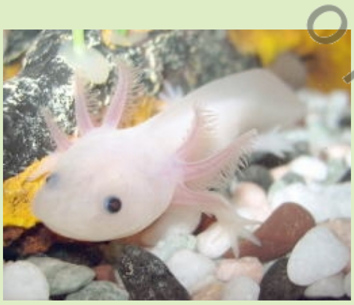

Štětinatec podivný
Vypadá jako přerostlá krysa z pohádky Krysáci. Je asi 17centimetrů dlouhý. Váží přibližně 1 kilogram. Má dlouhý čenich. Patří mezi ohrožené druhy.
Vyskytuje se v Hispaniole, Dominikánské republice a u Karibského moře. Loví jen v noci. Řadí se mezi savce.

Matamata třásnitá
Připomíná zmutovaného dráčka s krunýřem. Měří přibližně 40 centimetrů a váží až 40 kilogramů. Je to jihoamerická želva, která je známá tím, že má hodně pohyblivý krk. Žije ve sladkovodní vodě, ale neumí plavat.

Axolotl mexický
Vypadá jako miniaturní mimozemšťan. Dožívá se asi 25 let. Vyskytuje se v mexických jezerech. Je to ohrožený druh. Patří do skupiny obojživelníků. Má velkou schopnost regenerace.

Blobfish - Slizká ryba
Připomíná rozplácnutou rybu. Je to bezobratlý živočich. Žije v hloubkách 800 až 1500 metrů. Najdete ji hlavně u pobřeží Austrálie a Tasmánie.

Ksukol ocasatý
Vypadá jako lemur ze seriálu Madagaskar. Je to vzácná samotářská poloopice. Vyskytuje se jenom na ostrově Madagaskar. Loví v noci. Měří přibližně 40 centimetrů. Dožívá se 26 let.

autor článku:
LINDA PEČINKOVÁ
třída SEK B

NEBEZPEČNÉ PSÍ VÁNOCE

foto: Apolena Sklenaříková, třída SEK B

Vánoce přicházejí a my pečeme různé cukroví a jiné pochoutky. Po nějaké době si váš psí kamarád všimne, že se něco chystá a bude dělat roztomilého. Psí oči dokáží zázraky, ale tato pochoutka by stála moc. Sladkosti totiž obsahují xylitol a ten zvyšuje hladinu inzulinu, což pejska ohrožuje na životě.
No a nejen cukroví se peče - podle vánočních tradic se peče kapr, ale také losos, kachna nebo jiná jídla z masa a kostí (!!!). Pokud si ještě pamatujete na nějaké dětské pohádky, tak každý pes jí kosti. No kdyby jen v pohádce! Kosti sice psům chutnají, ale tepelně upravené kosti jsou skutečně pro psa potenciálně nebezpečné. Kost tepelnou úpravou, vařením, pečením, smažením, grilováním, uzením či působením mikrovln, mění svou molekulární strukturu. Po úpravě je kost sice křehčí, ale také odolnější vůči působení žaludečních kyselin. Tím se zvyšuje riziko poranění stěny žaludku nebo střeva, ale také možnost zácpy a dalších problémů.

PŘÍZNAKY OTRAVY CUKROVÍM: Příznaky, jako slabost, ztráta koordinačních schopností a křeče, se objevují zhruba po 30 minutách. Xylitol poškozuje i játra.

autor článku:
APOLENA SKLENAŘÍKOVÁ
třída SEK B

Testovaná, „netestovaná“ a veganská kosmetika

„Netestovanou kosmetikou“ nejsou myšlené produkty, kterým by nebyla schválena jejich nezávadnost, ale produkty, které nebyly testovány na zvířatech. Jejich nezávadnost byla testována dokonce spolehlivěji než u těch, které testy na zvířatech prošly. Jak to? Protože testování na zvířatech samo o sobě není vůbec spolehlivé. Kromě toho, že se jedná o ohavný, levný, zdravému rozumu odporující byznys, ve kterém je nejkrutější forma týrání zvířat doslova denním chlebem, jde o nespolehlivou metodu, která nevykazuje zcela přesná data. Metabolismus jakéhokoliv zvířete, na kterých jsou pokusy prováděny, je zcela jiný než člověka, proto se nejedná o zcela spolehlivé výsledky. Testování na zvířatech znamená vkládání testované látky do úst a trávicího traktu zvířete, aplikace látky do očí zvířat, nebo do jejich otevřených ran. Při tomto procesu se zaznamenává chování organismu zvířete vůči těmto látkám a někdy je zvíře po aplikaci látek zabito a jeho pitvou se zjišťují další data. Často, ale zvířata dále trpí dlouhou dobu v nepředstavitelných bolestech a mukách, v neudržovaných, zcela nevyhovujících prostorech. Testování na zvířatech se netýká jen kosmetiky, ale i hnojiv, léčiv, chemických látek nebo prostředků pro domácnost. Každý rok je k pokusům použito 115 milionů zvířat. Testování na zvířatech je levnou metodou, jejíž zastavení či minimalizování komplikuje celá řada faktorů, jako je například fakt, že na testování na zvířatech se přiživují lidé, kteří zvířata chovají a prodávají přímo na testování. Pokusy jsou prováděné na potkanech, myších, králících, rybách, opicích, psech nebo kočkách. V EU je sice od roku 2013 zakázáno testovat produkty na zvířatech, ale do procesu výroby a testů jednotlivých složek je těžko vidět. Na čem, nebo na kom se tedy testy provádějí, když ne na zvířatech? Těchto „crueltyfree“ metod existuje celkem asi 26, jsou oficiálně schválené a přesto, že jsou dražší, jsou oblíbené pro přesná data, která vykazují. Jedná se například o rekonstruovanou lidskou pokožku, nebo buněčné a tkáňové kultury. K tomu všemu ještě existuje celkem 15 000 látek, které už jsou oficiálně schválené, a není tak třeba je dále testovat. „Veganská kosmetika“ je taková kosmetika, která neobsahuje žádnou složku, která by byla živočišného původu (např. elastin; glykogen; kostní moučka (přidává se do zubních past); …) a žádná taková složka také při procesu výroby produktu nebyla použita. Veganská kosmetika jde ruku v ruce s kosmetikou netestovanou na zvířatech, neplatí to však vždy, protože produkty, které nejsou testované na zvířatech, nejsou automaticky i veganské. ***Make peace, choose way of love.****

autor článku:
LUCKA VÁCHOVÁ
třída 3.A

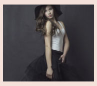

Proč mi rachot mluví z duše?

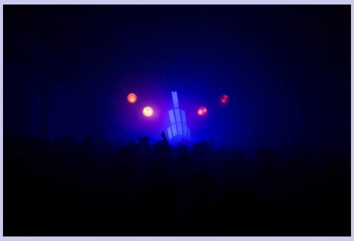

Blížíme se k tovární hale Kolbenova, budově nám známé jako Kolbenka, povídáme si a odoláváme nočnímu podzimnímu větru, který vždy vane přímo proti vám. Celá skupina se náhle zastaví. Vibrace. Kovová branka, která odděluje areál tovární haly a zbytek poněkud prázdné a zanedbané čtvrti, vydávala v pravidelném rytmu brnivý zvuk. Po tvářích se nám rozlévají úsměvy. Čím blíže jsme se ocitali samotnému objektu, tím více věcí rezonovalo a my byli šťastnější a šťastnější. Chodba. Úzká, dlouhá, betonová. Neonové žárovky, pravidelně rozmístěné po stropě, se dlouhými záblesky střídaly v navozování temné, ale klidné atmosféry svým bledě modrým světlem. A na konci chodby? Techno.
Asi takhle bych popsal náš příchod na Monolith, jednu z mnoha, mnoha techno párty v Praze. Každý týden se jich tu koná několik a některé přímo v centru, například pod budovou FAMU, přesněji hned pod luxusní restaurací Parnas.
Není snad techno pouhá slátanina amelodických zvuků, jejíž posluchači milují konzumování drog a následné ničení všeho, co se jim zrovna znelíbí, a to nejlépe ještě ke všemu na cizích pozemcích? Chcete-li znát odpovědi na tyto otázky, dovolte mi být vaší wikipedií.

Techno je žánr elektronické hudby, který vznikl zhruba v 80. letech 20. století jakožto reakce na tehdy velmi populární disco. Tento žánr se narozdíl od dalších žánrů nejen elektronické hudby vyznačuje 'strojovým chladem', který na lidskou mysl působí až hypnoticky a vzbuzuje temnou atmosféru. Tento efekt je dosažen především velmi rytmickými a monotónními bubny, které posluchače pohltí, a ne příliš agresivními, ale výraznými zvuky elektronických nástrojů. Pro nezkušené posluchače je tato souhra často vnímána jako klasické 'tuc tuc tuc'. Falešná domněnka, že posluchači techna mají sklony k výtržnictví, je založena na chování posluchačů jiných, agresivnějších žánrů, jako je například freetekno. Vymýcení tohoto stereotypu obzvláště nepomáhá fakt, že označení 'techno' je médii používáno pro naprostou většinu elektronických hudebních žánrů.

A proč mi tenhle rachot mluví z duše? Hudba, která se svým klidným, pravidelným tónem obrací přímo na nitro svého posluchače a nechá se interpretovat každým jinak, je pro mě obsáhlejší, než cokoliv ze současné popové scény. Techno je přímo rájem pro fantasii a sebevyjádření. Bez bariér, bez nároků, bez nutnosti vyprávět příběh.

autor článku:
ADAM VOTOČEK
třída 3.A

Máte oči po celém domě, pokoji i bytu

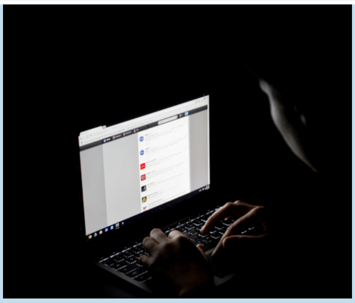

Napadlo vás někdy, kdo všechno o vás ví, kdo vás vidí? Je hodně lidí, co toto dokážou. Jsou dva typy lidí, co toto dělají - profesionální a neprofesionální hackeři, pro které není problém napíchnout se na vaší kameru a krást vaše osobní data. Není to tak dlouho, co svět chytla senzace opřená o Eda Snowdena, který jako bývalý pracovník CIA přiznal, že USA, Čína i Rusko hromadí osobní data pomocí jednoduchých softwarů, díky dohodám s korporacemi jako jsou Google, Facebook, Yahoo, Bing, Skype a Apple. Ti ukládali (a i dodnes ukládají) vaše data pod záminkou boje proti terrorismu. Tyto programy fungují jako vyhledávač klíčových slov ve zprávách. Pokud vás toto zajímá, tak se rozhodně podívejte v kině na film právě o zmíněném Edu Snowdenovi, který se po jeho přiznání stal světovou senzací. Lidé tvrdí, že měl ohromné štěstí, protože ve chvíli přiznání byl ve městě Hong Kong, ze kterého odletěl na Kubu a z Kuby letěl do Ruska, konkrétně do Moskvy, ve které nebyl z hlediska amerických zákonů právně postižitelný. V Rusku získal dočasné občanství. Snowden vystupoval v různých show pomocí internetového přenosu, a tak se stala zpráva o kradení dat celosvětovou senzací. Pokud si říkáte, že dnes se nic takového neděje, tak jste naivní. I dnes se stávají příklady kradení dat mailů atd. Ku příkladu byla aféra s Hillary Clintonovou, která prý četla maily opozice, ale toto je neověřené a nelze jí nic dokázat. Věc, která se ovšem prokázala, je, že čínská společnost Blu, která aktivně spolupracuje s více známou mobilní značkou Huawei po novém updatu, nebo jinak řečeno aktualizaci, posílala vaše SMS a zprávy z aplikace Messenger na jakýsi čínský server, ze kterého se osobní informace odesílaly do centrály Blu. Pokud máte strach z toho, že vás někdo sleduje, můžete si poměrně levně pořídit „dvířka “ na kameru. Jedná se malou nálepku s odklopovacími „dvířky“, takže můžete mít kameru jak otevřenou, tak zavřenou před lidmi na internetu. Je také dobré používat v aplikaci messenger tajnou konverzaci, která se po vámi nastaveném počtu zpráv smaže. Pokud byste chtěli jiný prohlížeč než Google, který by byl kompletně anonymní, doporučuji vyhledávač Tor. Jde o takzvaný Onion vyhledávač, tedy vyhledávač, co mění váší IP adresu a neukládá žádnou historii a nepodporuje Cookies. Člověk by neměl být paranoidní, ale opatrnosti není nikdy dost.

autor článku:
ONDŘEJ DVOŘÁK
třída KVINTA B

Pravda nebo úkol

foto: Plakát filmu Nerve

Fenoménem dnešního internetu jsou **challenge** neboli výzvy. Tyto challenge můžou být různé od neškodného mixování nechutných smoothiečzek až k lehání si pod vlak. Tyto challenge se dělí na různé sekce - např. challenge o jídle.

Tyto **jídlové challenge** jsou např. pizza challenge nebo smoothie challenge, při kterých se vybere několik ingrediencí, které do daného jídla patří, a několik, které se na to rozhodně nehodí, a losuje se, co do svého jídla přidáte. Samozřejmě mají vyšší sledovanost ty, u kterých se vše namixuje do něčeho opravdu nechutného.

Těchto challengů je celkově opravdu hodně a stále se objevují nové výzvy, ze kterých se stávají další fenomény. Nejnovější a velmi oblíbený je teď **Mannequin challenge,** při kterém se lidi musí ,,zaseknout" v nějaké obyčejné činosti. Musí to ale být více lidí a ty tak utvoří takový ,,sošný obraz". Na tento způsob se hraje spoustu her, kdy se řekne ,,štronzo" a všichni ztuhnou. Mimochodem štronzo je původně z italštiny a znamená to ,,h**no", takže asi není úplně nejlepší nápad vykřikovat toto slovo v Itálii. Štronzo je myšleno jako ,,Pozor! Ztuhni!"

Na tyto challenge trochu bizarně poukazuje **film jménem Nerve**. Film se dostal do kin zkraje podzimu tohoto roku. V tomto filmu jde o hru jménem Nerve, která funguje jako pravda nebo úkol jenomže bez pravdy. Diváci dávají hráčům různé úkoly, které

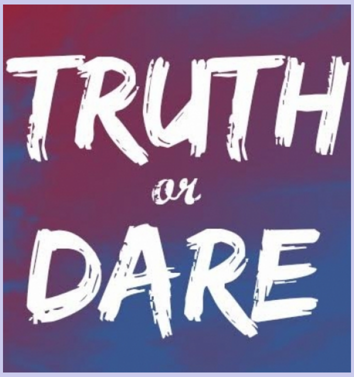

musí hráči natáčet. Za splnění úkolu dostanou peníze, jenomže tato hra si o vás stáhne všechny možné údaje z internetu, takže má přístup i k vašim strachům apod. Hru můžete skončit tím, že selžete, vzdáte se (po těchto způsobech ukončení hry vám odeberou peníze, které jste dostali za předešlé splněné úkoly). Jediný jiný možný způsob, jak ještě ukončit hru, je dostat se do finále, kde musí jeden z finalistů pistolí střelit toho druhého.
Film je úžasný, ale i trochu děsivý, když si člověk uvědomí, že by se klidně něco podobného mohlo stát i v realitě.

Doporučuji se na film podívat a třeba i s rodiči, nejen aby se trochu dostali do světa challengů, ale aby i viděli, kam až to může vést.

Naštěstí nejpopulárnější challenge jsou spíše o zábavě než o adrenalinu, ale samozřejmě se najdou i takové, které se nejeví jako moc dobré nápady. Jako např. lehnout si pod vlak a čekat, jestli to přežijete ... procházet se a děsit lidi v převleku zabijáckého klauna atd.

Já sama se na challenge ráda koukám, ale jen na ty, u kterých se mohu zasmát.

autor článku:
SOPHIE HURT
třída SEXTA B

Zajímavé zajímavosti

Lamborghini byla původně značka traktorů. Majitel firmy začal vyrábět auta kvůli tomu, že ho urazil zakladatel Ferrari.

Pro mozek je snazší učit se v noci před spaním, než ráno před snídaní.

První oficiální basketbalový zápas se hrál s fotbalovým míčem.

Na Jupiteru a Saturnu prší diamanty.

Velryba sní za den stejně potravy jako člověk za 4 roky.

Na světě je víc lidí, kteří se bojí pavouků, než lidí, kteří se bojí smrti.

Existuje tolik druhů jablek, že pokud byste zkusili každý den jedno nové, trvalo by vám 20 let, než byste ochutnali všechny.

Posypete-li ananas solí, bude mnohem sladší.

Lidé s nízkým sebevědomým o 80% častěji kritizují a shazují ostatní, aby se cítili tvrdší a chytřejší.

V Severní Korei je rok 106, ne 2016. Důvodem je to, že jejich kalendář je založen na narození Kim Ir-sena.

Každých 43 sekund se někdo pokusí o sebevraždu.

Když napíšete do Googlu číslo 241543903, vyhledá vám spoustu lidí s hlavou v lednici.

Je vyšší pravděpodobnost, že se stanete prezidentem, než že vyhrajete v loterii.

O roli Harryho Pottera se hlásilo víc než 17 000 lidí.

V Singapuru je nezákonné prodávat žvýkačky.

Cukrovou vatu vynalezl zubař.

Více než 50 druhů žraloků svítí ve tmě.

2 minuty - tolik času dokáže přežít člověk ve vesmíru bez jakékoliv ochrany.

Angličané vypijí 16 miliard šálků čaje ročně.

McDonalds saláty mají více kalorií než mcdonalds burgery.

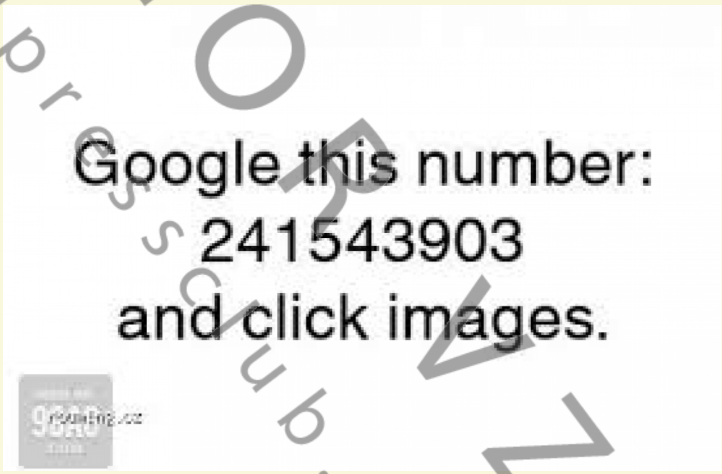

Google this number:
241543903
and click images.

Kolik z vás už zkusilo napsat číslo 241543903 do vyhledávače? :-)

Ahoj! Možná si pamatuješ můj článek z minula (vtípky) **napiš na emailovou adresu vtipyVSfakty@seznam.cz, co se ti líbí víc nebo jiný nápad :-)**

autor článku:
LAURA LORENZ - MEYER
třída SEK B